

PLUKOVNÍK MUDr. FRANTIŠEK SEDLÁK, CSc., ŠEDESÁTNÍKEM

Čas trhl oponou a my k svému překvapení zjišťujeme, že plk. MUDr. František Sedlák, CSc. se dožívá už šedesáti let. Významné životní jubileum jej zastihuje v plném zdraví, životní svěžesti a na vrcholu tvůrčích sil.

Narodil se dne 24. března 1925 v Dluhonicích u Přerova v rolnické rodině. Byl vždy dobrým studentem, gymnázium v Přerově absolvoval jako uznávaný primus třídy a stejně úspěšný byl i při vysokoškolském studiu na lékařské fakultě Palackého univerzity v Olomouci.

Svou lékařskou dráhu zahájil na 1. interní klinice prof. MUDr. J. Blatného. Pod vlivem svého učitele a pod vlivem tradic kliniky bylo formováno jeho životní krédo: studovat nemoc je nutné z nemocného a ne pouze z učebnic. Učebnice jsou souhrnem obecností, zatímco každé onemocnění je zvláštností a je vždy nějak poznamenáno individualitou svého nositele.

Vojenskou základní službu absolvoval v jednom výcvikovém prostoru v severních Čechách. Když byl povolán k další činné službě, rozhodl se stát se vojákem z povolání. Pracoval postupně ve vojenské nemocnici v Hradci Králové, ÚVN v Praze a nakonec VLÚ Františkovy Lázně. Pobýtem na interních odděleních různých nemocnic se měnilo i těžiště zájmu odborné problematiky, jak to dobře dokumentují publikace z jednotlivých pracovišť. Stal se tak internistou s širokým rozhledem po celém vnitřním lékařství. Zasluhou pobytu na 1. interním oddělení prof. MUDr. V. Dufky, CSc. se stala kardiologie jeho poslední medicínskou láskou.

Celkový počet publikovaných prací se už přiblížil čtvrté desítky, z nichž jedna třetina je věnována kardiologické problematice. Pobyt v lázeňském zařízení pro něj neznamenal konec výzkumné medicínské práce, ale dal mu řadu podnětů k pracím v rehabilitační kardiologii.

Jeho vztah k oboru lze dobře charakterizovat slovy jeho oblíbené písničky „co děláš v životě, dělej rád“. Žádný medicínský problém proto nebyl pro něj ani malým, ani bezvýznamným. „Salux aegro-

ti, suprema lex“ bylo vždycky osou jeho činnosti. Na druhé straně láska k medicíně, hluboký lidský vztah k nemocným mu pomáhaly úspěšně překlenout nejedno tíživé období v životě. Vždy zůstával skromný, nenápadný s pochopením pro potřeby svých spolupracovníků, kde se odráží jeho optimistický náhled na život.

Během působení v Ústřední vojenské nemocnici v Praze zastával řadu politických a společenských funkcí a i po nástupu do Vojenského lázeňského ústavu se aktivně zapojil do politického života a stal se záhy nositelem zlatého odznaku brigády socialistické práce.

Milý spolupracovníku — Františku — přijmi od celého kolektivu Vojenského lázeňského ústavu Františkovy Lázně upřímné blahopřání k Tvým šedesátinám, pevné zdraví a necht' Tě ještě dlouho provází Tvá vitalita a pracovní elán.

Ad multos annos.

